

El flautista de Hamelí

Descripción

Hi havia una vegada un petit poble anomenat Hamelí, situat en una bonica vall rodejat de muntanyes verdes i rius cristal·lins. Els habitants d'Hamelí eren coneguts per la seva hospitalitat i bon cor, però tenien un gran problema: el poble estava infestat de rates.

Les rates corrien per tot arreu, es menjaven els aliments, estripaven la roba i feien soroll tota la nit. Els habitants d'Hamelí van provar tota mena de solucions, però res no funcionava. La desesperació es va apoderar del poble, i la gent començava a perdre l'esperança.

Un dia radiant de sol, va arribar a Hamelí un estrany personatge. Era un home alt, prim i amb una llarga barba. Portava un barret punxegut i una flauta penjant al costat. Aquest home era conegut com el Flautista Màgic. Va arribar al mig de la plaça del poble i va cridar: «Bons habitants d'Hamelí, he sentit del vostre problema amb les rates. Jo puc allunyar-les per sempre, però a canvi, necessito que em pagueu una recompensa justa.»

Els habitants, desesperats per una solució, van acceptar ràpidament. «Fes-nos lliures d'aquestes rates, i seràs ricament recompensat», van dir. El Flautista va somriure, va agafar la seva flauta i va començar a tocar una melodia encisadora.

A mesura que la música fluïa per l'aire, va començar a succeir un miracle. Les rates, atretes per la música, van començar a sortir dels seus amagatalls i a seguir el Flautista. Ell va caminar per tot el poble, tocant la seva flauta, mentre les rates el seguien hipnotitzades.

El Flautista va conduir les rates cap a un riu proper, on, un cop dins de l'aigua, van desaparèixer sense deixar rastre. El poble d'Hamelí es va omplir d'alegria i celebració. Les rates havien marxat!

Però quan el Flautista va tornar per reclamar la seva recompensa, els habitants van canviar d'actitud. «Ara que les rates han marxat, per què hauríem de pagar-te?», van preguntar. El Flautista, decebut i enfadat per la traïció, va advertir: «Si no em pagueu el que és just, hauré de prendre una altra cosa que estimeu.»

Aquella nit, mentre el poble dormia, el Flautista va tocar una nova melodia, suau i màgica. Com per art de màgia, tots els nens i nenes del poble es van despertar i, sense dir res, van començar a seguir-lo. El Flautista els va conduir fora del poble, cap a una muntanya misteriosa.

Quan els adults es van despertar, van descobrir amb horror que tots els nens havien desaparegut. Van sortir corrents del poble, buscant per tot arreu, però els nens eren enlloc.

Mentrestant, els nens seguien al Flautista a través de boscodes encantades i camps florits, fins a arribar a una muntanya màgica. Allà, van descobrir un món de meravelles: animals parlants, arbres que cantaven i flors que ballaven. El Flautista els va ensenyar moltes coses: a respectar la natura, a valorar l'amistat i sobretot, la importància de mantenir les promeses.

Els nens van viure aventures increïbles en aquest món màgic, però també van començar a enyorar les seves famílies. El Flautista, veient la tristesa en els seus ulls, va decidir que era hora de tornar.

Mentre tant, els habitants d'Hamelí, plens de remordiment i tristesa, van decidir reunir tot el que tenien per pagar la recompensa al Flautista. Van anar a la muntanya, on van trobar el Flautista i els nens.

Amb llàgrimes als ulls, van demanar perdó al Flautista i van entregar-li la recompensa promesa. El Flautista va acceptar el perdó i va retornar els nens als seus pares. Des d'aquell dia, Hamelí es va convertir en un lloc on sempre es complien les promeses.

El Flautista Màgic va marxar d'Hamelí, però la seva llegenda i les seves lliçons van romandre per sempre en el cor dels habitants. A Hamelí, mai més es van trencar promeses, i la música del Flautista va ressonar en els seus records, recordant-los la importància de la paraula donada i el valor de l'amistat.